

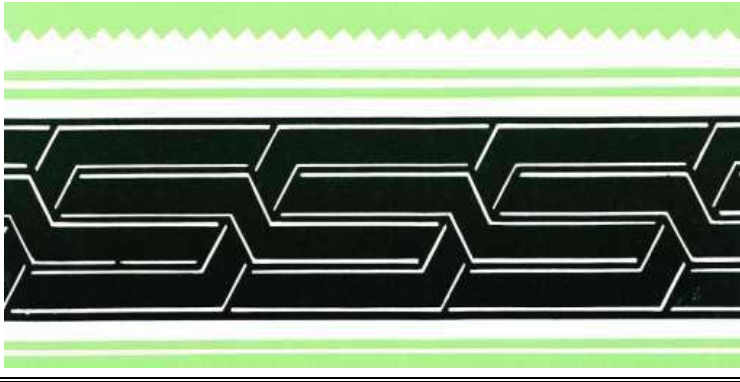
KELİME-İ TEVHİD VE KALBİMDEKİ İMÂN ESASLARI

KELİME-İ TEVHİD VE KALBİMDEKİ İMÂN ESASLARI

Yüce Rabb'im'in ilâhî kelâmı KUR'ÂN-I KERİM'den
ve O'nun habîbi Hazreti Muhammed
aleyhi's-selâm'ın HADÎS-İ ŞERÎF'lerinden
öğrenip nazargâh-ı ilâhi olan kalbime yerleştirdiğim
îmân hakikatleri

Ali Celâleddin Karakılıç

2018

KELİME-İ TEVHÎD VE KALBİMDEKİ İMÂN ESASLARI

**Yüce Rabb'imın ilâhî kelâmı KUR'ÂN-I KERÎM'den
ve O'nun habîbi Hazreti Muhammed
aleyhi's-selâm'ın HADÎS-İ ŞERÎF'lerinden
öğrenip nazargâh-ı ilâhi olan kalbime yerleştirdiğim
îmân hakikatleri**

Ali Celâleddin Karakılıç

2018

İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı

(İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni)

şânına lâıyk bir şekilde yüceltip yaymaya çalışacak

Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına bağılı

îman ve ihlâs sâhibi bir kurtarıcıya

ihtiyacımız var.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ. وَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
 الظَّالِمِينَ.

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ الطَّيِّبِينَ
 الطَّاهِرِينَ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

Bi'smi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyle

Âlemlerin Rabb'i olan Allâh'a hamd olsun. Nihâî zafer (iyi sonuç, Allâh'a yönelib O'nun azâbından sakınan) müttekî'lerindir. Zâlimlerden başkasına düşmanlık yokdur”.

Salât ve selâm, Rasûl'ümüz Hazreti Muhammed üzerine, tayyîb ve tâhir olan Âl ve Ashâb'ının üzerine ve Kıyâmet'e kadar ihsân ile Âl ve Ashâb'ına tâbi' olanların üzerine olsun.

GİRİŞ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ
 كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. ٤

“Müşriklerin (fâsıkların, münâfıkların) hoşuna gitmese de O (Allâh), (İslâm) dînini diğer bütün dinlerden üstün kılmak için peygamberini hidâyetle (Tevhîd ve Kur'ân ile) ve hakk dîn (İslâm) ile gönderendir”.¹

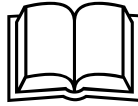
¹ -Saff, 9. Fetih, 28....Tevbe, 33.

Âyet-i kerîme'sinin ifâdesine göre, **“İslâmî bir esâsa dayanmayan yorum, görüş, bid'ad, ihtilâf, tefrika, tarîkat ve cemâatleşmeler ile aslı bozulan bir dinden; diğer bir deyimle, beni tam anlamıyla Rabb'ime teslîmiyyetden alıkoyacak özünden demokrasi, lâiklik, özgürlük, sınırsız hoşgörü, ılımlı islâmîyet, demokratik islâmîyet, radikal islâmîyet gibi batının felsefî sistemlerini benimseyen yeminlilerin, yenilikçilerin, telifikçilerin, paralelcilerin, fetocuların ve benzerlerinin eliyle bozulan bir dinden ve o dînin mensublarından hayır gelmez”**.

قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ ط

“De ki: O (Kur'ân), îmân edenler için bir hidâyet ve şifâ'dır”.²

(Dünyâda ve âhiretde) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى (Selâm (ve selâmet), Hakk'a ve doğruya tâbi' olanlardır).³

² -Fussilet, 44.

³ -Tâ-Hâ, 47.

KELİME-İ TEVHÎD VE KALBİMDEKİ İMÂN ESASLARI

Yüce Rabb'imın ilâhî kelâmı KUR'ÂN-I KERÎM'den
ve O'nun habîbi Hazreti Muhammed
aleyhi's-selâm'ın HADİS-İ ŞERİF'lerinden
öğrenip nazargâh-ı ilâhî olan kalbime yerleştirdiğim
îmân hakikatleri

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Eûzü bi'llâhi mine's-şeydâni'r-racîm”⁴
Bi'smi'llâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm⁵

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ.^ط

“Onlar, (Allâh'ın, kalblerini kendisine çevirip doğru yola
iletlediği kimseler), **îmân edenler ve kalbleri Allâh'ın zikri ile**
(Kur'ân ile) **huzûra kavuşanlardır. Haberiniz olsun ki**
kalbler, ancak Allâh'ın zikri ile (Kur'ân ile) huzûr bulur”.⁶

Hakikatini bize bildiren, maddî ve ma'nevî **her derdimize**
şifâ' olan, **Yüce Rabb'imizin ilâhî kelâmı Kur'ân-ı**
Kerîm'den ve Onun habîbi ve rasûlü Hazreti Muhammed
sallâ'llâhü aleyhi ve sellem'in **Hadîs-i şerîf**'lerinden:⁷

⁴ -“Ebedî recme (*la'nete*) uğramış Şeytân'dan Allâh'a sığıyorum”

⁵ -“Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın ismi ile başlarım”

⁶ -Ra'd, 28.

⁷ -“Her derde şifâ' olan Kur'ân âyetlerini okumaktan maksad, efsunculuk yapmak
veyâ sabâhiden, seğâhdan makam çatlatmak değil, elini başına koyarak düşünmek ve
“**Ma'rifetü'llâh**: Allâh'ı bilme ve O'na inanma duygusu” ile bezenip “**Haşyetü'llâh**:
Allâh korkusu” ile dolarak yarın için hazırlanmaktır”.

(Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, C .7.ss.4884).

وإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ “

Rabb'in Âdem oğullarından, onların sırtlarından zürriyetlerini çıkarıp kendilerini kendilerine şâhid tutmuş”⁸ âyet-i kerîme’inde ifâde buyurulduğu üzere, **Rabb** isminin muktezâsı olarak, ezeldaki rûhlar âlemindeki bu insan timsâli zerreciklere Kur’ân-ı Kerîm’in tüm özelliklerini öğretdikten ve **emânet duygusunu**⁹ kalblerimizin derinliğine indirdikten ve bütün insanları her yönü ile **mükellef** bir hâle getirdikten sonra **Hâlikîyyet**’ine (*Yaratıcılığına*) ve **Rubûbiyyet**’ine (*yegâne Rabb ve Ma’bûd olduğuna*) delâlet eden nice delîlleri gösterip kendimizi kendimize şâhid tutarak أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ط قَالُوا بَلَىٰ ج

شَهِدْنَا ج: ***Ben sizin Rabb’iniz değil miyim?*** (demişdi). **Onlar da: *Evet, (Rabb’imizsin), şâhid olduk, demişlerdi***¹⁰ âyet-i kerîme’inde ifâde buyurulduğu gibi, “**Ben sizin Rabb’iniz değil miyim?**” sülâlini sorup “**Evet, Rabb’imizsin, şâhid olduk**” cevâbını alarak **kendisini tanıtıp varlığından haberdâr eden;**

Bundan sonra da, yaratılışın asıl hedefi olan “**Ma’rifetü’llâh’ı, -ya’nî Allâh’ın var ve bir olduğunu, noksan sıfatlardan münezze olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğunu bilme, O’na inanma ve O’na kulluk yapma-**” konusunu dile getirerek inkârı mümkün olmayan sülâ ve cevâb için **kendimizi kendimize şâhid tutma keyfiyyetini** dile getirip kesin ve sağlam bir söz alan;

⁸ -A’raf, 172

⁹ -**Emânet:** işlenmesinde sevâb, terkinde azâb olan îmân, namaz, oruç v.b gibi şey’ler.

¹⁰ -A’raf, 172

“Kıyâmet günündeki hesabda, *“Yâ Rabb, bizim Senin varlığından, birliğinden, kudretinden haberimiz yokdu, diyerek”* veyâ *“Bizden önce gelip geçen atalarımız Sana şirk koşmuşdu. Biz de onların ardından gelen bir nesiliz, biz onlara uyduk. Şimdi onların işlediği günahlar yüzünden bizi helâk eder misin?”* diye bir mâzeret beyân ederek özür dilememeniz için böyle bir şâhidlendirmeyi yapıp sizden kesin söz aldık, uyarısında bulunan;

Ruhlar âlemindeki bu **Fitrî îmân**'ımızı dünyâ hayatında da, akıl ve irâde ni'metini, doğru yolda kullanarak kendi hür irâdemizle **Kesbî îmân**'a çevirib müttakî bir Müslüman olarak devam ettirebilmemiz ve imtihân-ı ilâhî'yi kazanabilmemiz için, sonsuz rahmetinin bir eseri olarak, **peygamberler** ve **kitâblar** göndererek doğru yolun rehberliğini yaptırın;

Âhiret hayâtına, meleklerin varlığına, öldükten sonra dirilmeye, Hesaba, Kitaba, Suâle, Mîzâna, Sırâta, Kevsere, Cennete, Cehenneme inanmanın, îmânın en başta gelen şartlarından olduğunu haber veren;

Bize şah damarımızdan daha yakın olduğunu, bizimle kalbimiz arasına girerek ne yaptığımızı, ne düşündüğümüzü, neye inandığımızı çok iyi bildiğini hatırlatan;

Âhiretdeki hesaba çekilme gününde, bir i'tiraz hakkımızın kalmaması için tüm düşünce ve hareketlerimizi, **Kirâmen Kâtibin** melekleri tarafından ânında kayıt altına aldırın;

İblîs'in, hem îmân etmeyenlerin velisi, hem de insanın en büyük bir düşmanı olduğunu bildiren;

Bildiğimiz ve bilmediğimiz en tehlikeli anlarda bizi gözetip koruyan;

Güzel bir amelimizin karşılığını bire on, bire yüz, bire yediyüz veya daha fazla vereceğini va'd eden ve va'dinde sâdık olan;

Fakir iken lûtf-ü ihsânı ile zengin yapan;

Söz verdiğimiz zaman sözümüzün yerine getirilmesini imânın şartlarından birisi olduğunu haber veren;

Hayâtımızın en sıkıntılı anlarında sabrı, sebâtı, metâneti tavsiye eden;

Kalemle yazı yazmayı ve bilmediklerimizi öğreten;

Halifelik vasfı ile en güzel bir sûretde yaratıp sayısız ni'metlerini emrimize âmâde kılan;

Halîfelik vasfını kazanabilmeniz için **hangimizin ameli daha güzel olduğu husûsunda bizi imtihan etmek için Eşfel-i sâfilîn'e** redd edib ondan kurtuluşun îman etmek, sâlih amel işlemek, hakkı tavsiye etmek, sabrı tavsiye etmek olduğunu göstererek dalâlet yolarından uzaklaştırıp Sırât-ı müstekîm'ine hidâyet eyleyen (*doğru yola yönelten*);¹¹

¹¹ -"Tîn, Zeytûn, Sînîn dağı ve bu Emîn şehir hakkı için yemîn ederim ki biz, insanı, (halifeliğe lâyık olabilmesi için) **Ahsen-i takvîm üzere** (en güzel bir sûretde) **yaratdık. Sonra da O'nu**, (halifeliğe lâyık olup olmadığını denemek için) **aşâğuların aşâğısı olan Eşfel-i sâfilîn'e redd ettik.** (Cehennem'in en alt tabakalarına kadar götüren şehevî arzularına, hevâ ve hevesine düşkün bir nefis ile berâber kıldık ve onun arzularına meyyâl bir hâle çevirdik). **Ancak îmân edip güzel güzel amel ve hareketlerde bulunan kimseler**, (halifeliğe lâyık olup) **bundan müstesnâdır. Onlar için bitmez, tükenmez** (başâ kakılmaz) **mükâfât vardır. O hâlde** (*Sen bu hakîkate inandıktan sonra*) **sana dîni** (bu hakikatleri) **ne tekzîb etdirebilir? Allâh, hâkimlerin hâkimi değil midir?"**. (Tîn, 1-8).

"And olsun asr'a ki".

"Muhakkak, insan kat'î bir ziyadadır".

"Ancak îmân edenlerle güzel güzel amelde bulunanlar, bir de birbirine hakkı tavsiye, sabrı tavsiye edenler böyle değil". Asr, 1-2-3.

İbâdet ve kulluğumuzun yalnız kendisine yapılması lâzım geldiğini ve her türlü yardımın ancak kendisinden olacağını öğreterek doğru yola yöneltip **peygamberler, sıddıklar, şehîdler** ve **sâlihler** ile berâber kılıp râzı olduğunu bildiren;

İmân, amel, takvâ ve ihlâs yollarını öğretip iki cihanda mükerrerem, muazzez, muhterem kılıp ebedî mutluluğa erdiren;

Ezelden ebede kadar olmuş ve olacak bütün hamd-ü senâların yalnız âlemlerin Rabb'i, Rahmân, Rahîm, Din Günü'nün tek sâhibi kendisine âit olduğunu idrâk ettiren;

Esmâü'l-husnâ'nın (*En güzel isimlerin*) yalnız kendisine âit olduğunu, zevâl bulmayan bir **Bâkî'** olup hiçbir şey'e muhtaç olmadığını, fakat her şey'in ve herkesin doğrudan doğruya her an kendisine muhtaç olduğunu; eşi, benzeri, dengi olmayan, doğurmamış ve doğurulmamış tek bir **Hâlik** olduğunu bildiren;

Bilerek veyâ bilmeyerek yapmış olduğumuz günah ve kusurlarımızın afv ve mağfiret edilmesi için kendisinden afv ve mağfiret dilememizi tavsiye eden;

Yaratılışımızın amacının kendisini tanıyıp kendisine kulluk ve ibâdet yapmak olduğunu belirten;

Şeytanın ve şeytânî insanların hasedinden, şerrinden, nazarından ve yanılmasından korunmamız için kendisine sığınmamız gerektiğini öğütleyen;

Her işin ve her kitâbın anahtarı olan **Besmele** ile başlamayı tavsiye eden;

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ ط يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا.

"Şübhesiz ki Allâh ve melekleri Peygambere çok salât ve tekrîm ederler. Ey îmân edenler, siz de O'na salât edin ve tam bir teslîmiyyetle de selâm verin".¹² âyet-ikerîme'sinde ifâde buyurulduğu üzere Habîbi ve Rasûlü Hazreti Muammed *aleyhi's-selâm* üzerine salât ve selâm etmemizi emreden;

İmân eden, sâlih amel işleyen, Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'a gerek **vahy-i metluvv** gerekse **vahy-i gayr-i metluvv** şeklinde vahy edilenlerin tümüne inanan ve bunların hepsinin Rabb'imizden gelen bir **hakk ve gerçek** olduğuna îmân eden kimselerin tüm günahlarını afv ve mağfîret edeceğine ve hâlini islâh edib tertemiz huzuruna kabul buyuracağını bildiren,¹³

İmtihân-ı ilâhî'nin gereği olarak ruhlar âlemindeki **Fitrî îmân**'ımızı (*ezeldeki sözleşme ve andlaşmamızı*), kendi hür irâdemizle yenileyib **Kesbî îmân**'a (*fitrat dîni olan İslâm'a*) yeniden hidâyet eyleyen,¹⁴

¹² -Ahzâb, 56.

Salât: Allâhü Teâlâ'dan olursa rahmet ma'nâsına, meleklerden olursa istiğfâr ma'nâsına, mü'minlerden olursa hayır duâ ma'nâsına gelir

¹³ -"İmân eden, sâlih amel işleyen, Muhammed *-aleyhi's-selâm-* a (gerek vahy-i metlûv, gerekse vahy-i gayri metlûv şeklinde) **indirilene** (vahy edilene) **inanan ve** (bu vahy edilen şey'lerin) **Rabb'lerinden gelen bir hakk** (ve gerçek) **olduğuna** (şeksiz şübhesiz) **îmân eden kimselerin günahlarını yarlğamış** (bağışlamış) **ve hallerini iyileştirmiştir**". Muhammed, 2.

Kur'ân-ı Kerîm, Cibrîl-i Emîn vâsıtası ile Hazreti Mehammed *aleyhi's-selâm*'a -hem lâfzî, hem de ma'nâsî ile- teblîğ ve tilâvet edilmiş bir vahy-i ilâhî'dir ki buna "**Vahy-i Metluvv**" denir. **Sünnet'ler (Hadîs'ler) ise,** Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın kalbine Allâhü Teâlâ tarafından *-yalnız ma'nâ olarak-* ilham edilen şey'lerdir ki bunlara da "**Vahy-i Gayr-i Metluvv**" denir.

¹⁴ -Allâhü Teâlâ, ezeldeki ruhlar âleminde, kıyâmete kadar meydana gelecek zürriyyetin tamâmını Âdem *aleyhi's-selâm*'ın zahrından (*sulbünden*) insan timsâli

Kur'ân-ı Kerîm'in ve rasûlü Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın en doğru ve en güzel bir rehber olduğunu öğretip tavsiye eden;

Benim de düşmanım sizin de düşmanlarınız olanları, yahûdî'leri, Hristiyan'ları, Müşrik'leri dostlar edinmeyin ve üstünüze hâkim bir duruma geçirmeyin. Kim **Mü'min'leri bırakıb da kâfirleri dost edinir ve âdetlerini benimserse,** **فَإِنَّهُ مِنْهُمْ ط** :**O da onlardandır** buyurarak dostumuzun düşmanımızın kim olacağını haber veren;¹⁵

küçük zerrecikler hâlinde çıkarıp “**kendilerini kendilerine şahid tutmuş -Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?-** demiş, **Onlar da -Evet, (Rabb'imizsin), şahid olduk-** demişler ve Allâhü Teâlâ'nın varlığını, birliğini, noksan sıfatlardan münezzeh olup kemâl sıfatları ile muttasıf olduğuna imân edib O'nun Rubûbiyyetini (*yegâne Rabb ve Ma'bûd olduğumu*) kendi hür irâdeleri ile kabul etdiklerini söylemişler ve **hiç bir i'tirazda** bulunmamışlardır. “(İşte bu şahidlendirme) **Kıyâmet Günü -Bizim bundan haberimiz yokdu- dememeniz içindi**”. “(Yâhud -Daha evvel atalarımız (Allâh'a) şirk koşmuşdu. Biz de onların ardından (gelen) bir nesiliz, (biz onlara uyduk). **Şimdi o bâtıl kuranların işlediği (günahlar) yüzünden bizi helâk eder misin?- dememeniz içindi**”. (A'râf, 172-173).

İşte, ruhlar âlemindeki bu sözleşme ve andlaşma (*Ahd-i misâk*) neticesinde meydana gelen bu imâna, **Fitrî imân** denir. Böyle bir imân sâhibi bu insanların tamâmı bu dünyaya gelib kendi hür irâdeleri ile bu **Fitrî imân**larını kendi hür irâdeleri ile **Kesbî** imâna çevirip çevirmemek konusunda, (**Ma'rifetu'llâh**:Allâh'ı bilme ve O'na inanma konusunda), imtihan olmadıkça, kıyâmet kopmaz.

(Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.4.ss.2328-2329.Elmalılı M. H. Yazır. Keşfü'l-Hafâ, I. 398 (1071).

Bu mîsakda, samimi olanlar dünyâ hayatında da samimî olarak imân edib **Mü'min** ve **Müslümân** oldular. Samimî olmayanlar da kerhen, *-imân etmiş gibi göründüklerinden-* dünyâ hayatında da **kesbî** imâna yönelmiyerek ezeli imânları olan **fitrî** imânlarını **kesbî** imâna çevirib Mü'min ve Müslümân olmadıklarından **kâfir**, **Müşrik** veyâ **fâsik** oldular.

(Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân,C.5.ss.1801.Mehmed Vehbi.

¹⁵ -Bakara, 120. Mâide, 51. Mümtehine, 1-2. Muhammed, 23. Mücâdile, 14-15. Âl-i İmrân, 28.

“Benim ümmetimin **âlimleri** Benî İsrâîl peygamberleri gibidir” Hadîs-i şerîf’inde ifade buyurulduğu gibi, İslâm Dîni’nin aslını ve esâsını teşkil eden **Kelime-i Tevhîd**’in tüm özelliklerini ve Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ın bi’z-zât yaşayarak ve yaşatmaya çalışarak teblîğ ettiği **İslâm Dîni’nin Ehl-i sünnet ve’l-cemâat** esaslarını, **bir din âlimi olarak**, Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ın **ümmetlerine** anlatmak vazifemiz olduğu gibi, yazdığımız kitaplar ve mektuplar ile devlet başkanına ve devlet büyüklerine anlatmamızın da, (*neme lâzım demeyerek*) en başta gelen görevlerimizden biri olduğunu hatırlatan;

Her Fâtîha-i şerîf’i okuduğumuzda, “*Kulum bana hamdetdi, kulum beni umûmî ve husûsî rahmetimle (merhametimle) andı, kulum bana senâ etdi, hesap ve cezâ günü’nün tek sâhibi ve hâkimi olduğumu söyleyerek kulum beni ta’zîm etdi, beni ululadı, kulumun istediği kendisine verilecektir*” müjdesini vererek bizden râzı olduğunu müjdeleyen;

Kalbimizin Haram-ı şerîf’ini Allâh korkusu ve Allâh sevgisi ile doldurursak, (*korku ile ümid arasında yaşarsak*), iyi ile kötüyü, hakk ile bâtılı ayırd edecek bir anlayış ve nur vereceğini; suçlarımızı örtüb günahlarımızı afv ve mağfîret edeceğini, lûtf-ü ihsânî ile va’d eden ve va’deinde sâdik olan;¹⁶

Rabb isminin muktezâsı olarak eğitim ve öğretimimizi en güzel bir şekilde yapıp muhtaç olduğumuz bilgileri verib mükellef bir hâle getiren;

---

¹⁶ -“Ey îmân edenler, eğer Allâh’dan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü (hakk ile bâtılı, güzel ile çirkini) ayırd edecek bir anlayış (bir ma’rifet ve bir nûr) verir, suçlarımızı örter ve sizi mağfîret eder. Allâh, büyük lûtf ve ihsân sâhibidir.” Enfâl, 29

Tevbe ve istiğfara yönelirsek, günahlarımızı afv ve mağfiret edeceğini; şirki, küfrü nifâkı hiçbir şekilde afv ve mağfiret etmeyeceğini haber veren;

Şirkin (*Allâh'a ortak koşmanın*) en büyük bir zulüm olduğunu bildiren;

Şeytanın ve şeytânî insanların “*Nasıl olsa Rabb'in seni afv ve mağfiret eder, dilediğini yap, çünkü Rabb'in Kerîm'dir, kimseyi azâba uğratmaz, cezâda da acele etmez*” gibi yanlış telkinlerine kapılarak isyankâr bir yaşam içinde olan günahkâr kullarını uyarak, *sonsuz rahmetinin ve mağfiretinin gereği olarak*, şeytanın ve dünyâ hayâtının aldatmasına karşı uyanık ve tedbirli bulunup iş işden geçmeden biran önce tevbe ve istiğfâra yönelmemiz gerektiğini tavsiye eden;¹⁷

Kendisinin (*Yüce Rabb'imizin*) rızâsını kazanmak için hayırhahlıkta bulunup herkesin iyiliğini isteyerek emir ve nehiyelerini titizlikle yerine getirmeye çalıştığımız zaman, ibadetlerimizin en sevimlisini yapmış olacağımızı müjdeleyen;

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

Kendi hür irâdemizle inanıp istediğimiz için, “**Lâ ilâhe illâ'llâhü'l-azîmü'l-halîm, lâ ilâhe illâ'llâhü rabbü'l-arşı'l-**

¹⁷.-“Ey insanlar, Rabb'inizden korkun. Ne babanın evlâdına, ne de bi'z-zat evlâdın babasına, hiçbir şey'le fâide veremeyeceği günden korkun. Şübhe yok ki Allâh'ın (sevâb ve azâb hakkındaki) va'di hakdır. O halde sakın sizi dünyâ hayâtı aldatmasın, o çok aldatıcı (şeytan) sakın sizi Allâh (ın hilmine, imhâlin) e güvendirmesin”. Lokman, 33,

“Ey insanlar, şübhe yok ki Allâh'ın (ba's, haşr ve cezâ hakkındaki) va'di bir gerçektir (hakdır). O halde sakın sizi dünyâ hayâtı aldatmasın. Çok aldatıcı (şeytan) da sakın sizi Allâh (ın hilmi ve imhâli) ile aldatmasın”. Fâtır 5.

azîm, lâ ilâhe illâ'llâhü rabbü's-semevâti ve rabbü'l-ardı ve rabbü'l-arşı'l-kerîm".¹⁸ Kelîme-i Tevhîd'ini ve onun tüm özelliklerini kalbimizin Haram-ı şerîf'ine dolduran ve ondan başka hiçbir şey'e yer vermeyen;

Nankör ve isyankâr kullarına karşı şiddetli azâb sâhibi olduğunu, itâatkâr ve müttekî kulları için de Raûf ve Rahîm isimlerinin sâhibi (*esirgeyici ve bağışlayıcı*) olduğunu ısrarla hatırlatıp uyarar;

Benim tehdîdimden korkacaklara, (*korkan mü'minlere*), Kur'ân ile öğüt ver, va'z et, tavsiyesinde bulunan;¹⁹

Tefrika'nın, ihtilâf'ın, İslâmî bir esâsa dayanmayan görüş yorum ve didişmelerin, dünyevî ve uhrevî bir azâbdan başka bir neticeye götürmeyeceğini hatırlatan;²⁰

Huzûr ve sükûnun, kurtuluş ve mutluluğun tek çaresinin, **"Ey îmân edenler, hep birden silm'e** (İslâm'a, İslâm birlik ve berâberliğine) **girin**, (kâmil olgun birer Müslümân olun). **Şeytan'ın adımları ardına düşmeyin**", uyarısında bulunarak bizlere dünyevî ve uhrevî kurtuluş yolunu gösteren;²¹

Bütün bunların ötesinde, Yüce İslâm Dîni'nin, ferdi ile, ailesi ile, toplumu ile, devleti ile, ilâhî emir ve nehiyleri içeren

¹⁸ -"Azîm ve Halîm olan Allâh'dan başka ilâh yoktur. Arş-i azîm'in Rabb'i olan Allâh'dan başka ilâh yoktur. Arş-i kerîm'in Rabb'inden, arzın Rabb'inden, göklerin Rabb'inden başka hiç bir ilâh yoktur".

¹⁹ -Kâf, 45.ve Zâriyât 55.

²⁰ -"Siz, kendilerine ap-açık delil'ler, âyet'ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar gibi ve ihtilâf'a düşenler gibi, olmayın. İşte onlar (ın hâli): En büyük azâb, onlarıdır". (Âl-i İmrân,105).

²¹ -"Ey îmân edenler, hep birden silm'e (sulh'a ve İslâm'a, İslâm birlik ve berâberliğine) **girin**, (kâmil olgun birer Müslümân olun). **Şeytan'ın adımları ardına düşmeyin**". (Bakara,208).

bir bütün olduğunu, şurasından burasından işimize geldiği gibi bir İslâm hayâtı yaşamanın dünyâ'da, âhîret'de hüsrandan başka bir netîce doğurmayacağını önemle belirten;²²

Şerîki, dengi, benzeri olmayan; zâtında, sıfatlarında, işlerinde bir eşi ve dengi bulunmayan; sıfatlarında ve işlerinde kendi zatına mahsus bir vâcib-i mutlak olan; **Vücûd** (*Var olan*), **Kıdem** (*Kadim ve ezeli olan*), **Bakâ** (*Bâkî olup varlığının sonu olmayan*), **Vahdâniyet** (*Bir olup zâtında, sıfatlarında, işlerinde tek olup eşi ve benzeri bulunmayan*), **Muhâlefetün li'l-havâdis** (*Sonradan olanlara benzemeyen*), **Kıyâm bi-nefsihî** (*Varlığı kendi zatının muktezâsı olup başkasından olmayan*);

Hayat (*Diri olan*), **İlim** (*İlim sâhibi olup olmuşu, olanı, olacağı, gerek kül hâlinde, gerekse ayrı ayrı bilen*)), **Semi'** (*İşiten*), **Basar** (*Gören*), **İrâde** (*Bir şey'in şöyle veyâ böyle olmasını dileyen ve dilediği gibi tahsis eden*), **Kudret** (*Dilediği şey'leri dilediği gibi yapmaya kâdir olan*), **Kelâm** (*Harf ve savta muhtaç olmadan konuşan*), **Tekvîn** (*Yaratmak, rızık vermek, ni'met vermek, azâb etmek, diriltmek, öldürmek gibi tüm filleri icrâ' eden*); sıfatları gibi **Zâtî ve sübûtî** sıfat sâhibi olan;

“**Esmâü'l-Husnâ**”nın: *En güzel isimler'in*” kendisine âit olduğunu, yerlerde ve göklerde ne varsa hepsinin kendisini

²² -“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki (cân-ü gönülden değil de) işine gelen tarafından, (bir kenarından, bir ucundan tutarak veyâ dil ucu ile müslümân olarak bir şekk ve tereddüd içerisinde) Allâh'a ibâdet eder. Eğer kendilerine bir hayır dokunursa ona yapışır, yatıştır, (fit olur). Eğer bir fitne (bir şerr, bir zarar) isâbet ederse yüz üstü dönüverir (de irtidâd eder). (İşte bu şekilde Allâh'a kulluk eden bir kimse), dünyâ'da da, âhîret'de de hüsrâna uğramıştır. Bu ise, ap-açık bir ziyandır, (ap-açık bir hüsrândır)”. (Hacc,11).

tesbîh ve tenzih etdiğini, duâlarımızı bu isimler ile yapmamız lâzım geldiğini, yegâne Azîz'in (*Mutlak Gâlib'in*), yegâne Hakîm'in (*Hüküm ve hukmet sâhibinin*) kendisi olduğunu bildiren;²³

Azamet ve vakar sâhibi, Arş-ı Azîm'in sâhibi, göklerin, yerin ve Arş-ı kerîm'in mâliki Allâhü Teâlâ'dan başka İbâdet ve kulluğa lâıyk hiçbir ilâh'ın olmadığını; zâtıyla, sıfâtıyla, ef'aliyle, sonsuz kudreti ve azametiyle en büyük olanın kendisi olduğunu heber veren;²⁴

İsyânkâr kulları hakkında **şiddetli azâb** sâhibi olduğunu heber verib inzâr eden; itâatkâr kulları hakkında da **Raûf** (*esirgeyici*), **Rahîm** (*bağışlayıcı*), **Ğâfûr** (*afv ve mağfireti çok olan*), **Halîm** (*gücü yetdiği halde suçluların cezâsını hemen vermeyip yumuşak davranan, tevbe ve istiğfâr etmeleri için mühlet verip cezâlarını geriye bırakan*) olduğunu haber verib müjdeleyen;

Ezeldeki **ahd-i mîsâk**'ımıza sâdık kalıb kalmadığımızı; diğerk bir deyimle, kendisine itâat konusunda **halîfelik** vasfını

²³ -"En güzel isimler Allâh'ındır. O halde O'na bunlarla duâ edin". (A'râf,180).

"En güzel isimler O'nun. Göklerde ve yerde ne varsa (hepsi) O'nu tesbîh (ve tenzih) eder". (Haşr,24).

²⁴ -"O'nun Kürsüsü, gökleri ve yeri kucaklamışdır" (Bakara,255) âyet-i kerîme'sine göre, "Semâların fevkinde Arş ve Kürsî nâmiyle iki âlem vardır. Kürsî, semâvât ile zemînden vâsîdir. Arş da Kürsî'den vâsîdir.

Muvazzah İlm-i Kelâm, ss.274. Ömer Nasûhi Bilmen.

Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm* da, bir hadîs-i şerîf'lerinde şöyle buyurmuşdur:

"*Yâ Ebâ Zerr, yedi kat gök ile yedi kat yerin Kürsî yanında büyüklükleri, ancak bir çölün ortasına atılmış bir kapı veyâ yüzük halkası gibidir. Arş'in da Kürsî'ye göre büyüklüğü, çölün o halkaya nazaran büyüklüğü derecesindedir*

S.B.M. Tecrîd-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.7.(1317 n.h.).Kâmil Miras.

kazanabilmeniz için, ezeldeki rûhlar âleminde kendisinin varlığını, birliğini, noksan sıfatlardan münezzehe olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğunu anlayıp ikrâr edebilecek bütün özellikleri vererek mükellef bir hâle getirdikten sonra **“Ben sizin Rabb’iniz değil miyim?”** sââlini sorup **“Evet, Rabb’imizsin, şâhid olduk”** cevâbını alarak **kendisini tanıtır varlığından haberdâr ettiğini**, bu suretle de **kendimizi kendimize şâhid tutma kevfîyyetini** dile getirib kesin ve sağlam bir söz aldığını, bunun için de hangimizin daha güzel amel edib etmediğimizi imtihân etmek için, yerleri gökleri altı günde yaratıp emrimize âmâde kıldığını, ölümü ve hayâtı takdir edib yarattığını, ifâde buyuran;

*“Ben gizli bir hazîne idim bilinmek istedim, bilinmek için de mahlûkâtı yarattım”.*²⁵ ifâdesinden sonra, ezeldeki ruhlar âleminde

²⁵ -Keşfü'l-Hafâ,II,173.

Hak Dîni Kur’ân Dili Türkçe Tefsîr, C.7.ss.5161 ve Sadeleştirilmiş Mülk suresi tefsiri C.8.ss.183. Elmalılı. M. Hamdi Yazır.

Bu Hadîs-i kudsi hakkında ba’zı kimseler senedi zayıf demişlerse de, **Aliyyü'l-Kârî** gibi bir kısım büyük **muhaddis**’ler de, bu Hadîs-i Kudsi hakkında, “Senedi olmasa da ma’nâsi sahihdir, hakk ve hakikate uygundur” demişlerdir.

Ezel’de ve ebed’de, (*başlangıcı ve sonu olmayan bir zamanda*), zamandan ve mekândan münezzehe olan, var olan, bir olan, noksan sıfatlardan münezzehe olup kemâl sıfatları ile muttasıf olan **Allâhü Teâlâ**, zâtı ile, sıfâtı ile, ef’âli ile, sonsuz kudreti ve azameti ile vardı ve O’ndan başka hiçbir şey’ yoktu. Ehadiyyet veyâ vahdâniyyet **mertebesinde**, “*ya’nî var olmak, bir olmak, zâtında, sıfâtında, işlerinde tek olup eşi, benzeri ve ortağı olmamak; doğmamış ve doğurulmamış olmak; varlığı vacib ve zâtının muktezâsı olmak i’tibârıyla hiç bir benzeri, ortağı, örneği ve cüz’leri olmamak ve her bakımdan bir ve tek olmak; Samed olmak (ya’nî hiç bir şey’e muhtaç olmamak, fakat her şey’ ve herkes her an O’na muhtaç olmak), dilediği her şey’i yaratmaya -Ol veyâ Olma emri ile- kayıtsız şartsız muktedir olmak mertebesinde” **gizli bir hazîne** idi. Mahlûkâtı yaratmadan önce nasıl idiyse, yarattıktan sonra da ebedî olarak aynıdır. Bunun için bir hadîs-i şerif’de de şöyle buyurulmuşdur:*

büyük bir teslîmiyyetle secdeye kapanarak (*Her türlü hamd-ü senâ', yalnız Allâhü Teâlâ'yadır*) deyip Muhammediyyetini (*eşsiz bir sevgi ve övgüye lâyık olarak âlemlere rahmet için yaratılmış olduğunu*) ifâde eden Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm'a (*كُونِي مُحَمَّدًا* : Muhammed ol, *(yerlerdeki göklerdeki mahlûkâtıma, sonsuz rahmetimin müjdecisi olarak, eşsiz bir sevgi ve övgüye lâyık ol)* diyerek “Ben de, yarattığım varlık âlemini, seninle şerefendirip övdüm ve Mahmûdiyyet’imi (*her türlü hamd-ü senâ'nın yalnız bana olduğunu*) bildirdim. Bunun için de dünyâyı ve âlemleri yaratmaya senden başlayıp seni **hilkatin başlangıcı** ve **risâlet’in sonuncusu** yaptım.²⁶ Hakikatini bize bildiren;

Nihâyetsiz kerem sâhibi Yüce Rabb’imiz Allâhü Teâlâ’nın.²⁷

Var olduğunu, bir olduğunu, noksan sıfatlardan münezzehtir olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğunu, sonsuz kudrete

كَانَ اللَّهُ وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ غَيْرُهُ

“(Ezelde) Allâh vardı ve Allâh’dan başka bir şey’ yokdu”.

Buhârî, Kitâbü bed’i'l-halk.

S.B.M. Tecrîd-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.6.(1317 n.h.).Kâmil Miras

Bu hususlara işâretle âyet-i kerîme’de de şöyle buyurulmuşdur:

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۗ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

“O, evvel ve âhirdir. Zâhir ve bâtındır. O, her şey’i kemâlîyle bilendir”.

Hadîd, 3.

²⁶ -Böyle bir hitâb-ı ilâhî, “ *وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ* (Habîbim), **biz seni ancak âlemlere rahmet için gönderdik** (yarattık)” âyet-i kerimesinde ifâde buyurulan hakikate de uygundur. -Enbiyâ’,107.

²⁷ -“Ey insan, O (lüt-f-ü) keremi bol Rabb’ine karşı seni aldatan ne? (ki nihâyetsiz kerem sâhibi Rabb’ine işyan edip kulluk yapmıyorsun?)”. İnfîtâr, 6.

sâhib eşsiz bir **Melik** olduğunu öğrendim ve şeksiz şübhesiz îmân edib kabullendim. *El-Hamdü li'llâh.*

اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَلِكٌ مُّقْتَدِرٌ

Allâhümme inneke Melikün muktedir

“Allâh’ım, Sen, şübhesiz Muktedir bir Melik’sin”

***

Tüm bu esâslara binâen, **Azîm** ve **Halîm** isimlerinin sâhibi; Arş-i Azîm’in Rabb’i; Semâ’ların, arzın ve Arş-ı Kerîm’in Rabb’i; tüm yaratılmışların Rabb’i olduğu gibi benim de Rabb’im olan **Allâhü Teâlâ**’dan başka hiçbir ilâhın, hiçbir ma’bûdun, hiçbir tanrının ve kendisinden başka hiçbir **değerin** olmadığı inancını kalbimin Haram-ı şerîf’ine yerleştirib bildiğim ve bilmediğim açık ve gizli tüm küfür, şirk, nifâk ve fesâd şekillerini; her türlü **şirk, küfür, nifâk, fesâd ve bid’at** ifâde eden **isyan virüslerini**, kalbimin haram-ı şerîf’inden uzaklaştırarak **kalbimin Haram-ı Şerîf**’ine, Allâh sevgisini, Allâh korkusunu ve Allâh’a itâat duygusunu iyice yerleştirip **Kelime-i Tevhîd**’in tüm özelliklerini anlamaya başlayarak dînimin saf ve temiz hâlini **Ehl-i sünnet ve’l-cemâat** esâslarına göre muhâfaza etmenin en doğru yol olduğunu öğrenib inandım.²⁸

²⁸ **-Haram-ı Şerîf:** Mekke’de Kâbe’nin de içinde bulunduğu alanı çevreleyen büyük mescit ki buraya gayr-i Müslimlerin girmesi yasaktır.

Aynı şekilde Nazrgâh-ı ilâhî olan **Ma’nevî kalbimizin Haram-ı Şerîf**’ine de, Allâh korkusundan ve Allâh sevgisinden başka hiçbir şey’e yer vermeyerek **küfür, şirk, nifâk, fesâd ve bid’at virüslerinin girmesine hiçbir şekilde yer vermemek ve** Batının demokrasi, özgürlük, lâiklik, hoşgörü gibi zihinlerde putlaşmış kokuşmuş beşerî sistemlerinin girmesine de hiçbir şekilde müsâade etmemekdir ki işte hakikî Kelime-i Tevhîd budur.

Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın ve Ashâb-ı Kirâm'ın bulunduğu i'tikad üzerinde bulunup **Kitâb, Sünnet, İcmâü'l-ümmet ve Kıyâsü'l-fukahâ'** esâslarına göre inanıp yaşamayı, i'tikadda ve amelde Selefiyye yolunun temsilcileri olan, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemâat mezhebi esâslarına göre inanıp amel etmeyi üstün bir vasıf kabûl ederek **i'tikad'da Mâtürîdî, amelde Hanefî mezhebi** mensûbu bir Mü'min ve Müslümân olarak yaşamayı ve o yolda ömür tüketmeyi en doğru bir yol kabul etdim.²⁹

Nazargâh-ı ilâhî: Allahü teâlâ'nın nazar ettiği (baktığı) yer.

Ehl-i sünnet: Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın gösterdiği yoldan gidenlere ve O'nun **Sünnet'**ine yapışanlara **"Ehl-i sünnet"**, O'nun gösterdiği ve tebliğ buyurduğu ahkâmı, kendi keyf ve arzularına göre te'vîl ve tefsîr edip değiştirenlere de **"Ehl-i bid'at"** denir. Ehl-i bit'at'ın, bir çok şu'beleri ve kısımları vardır ki bunlar, Kelâm ve Akâid kitâblarında anlatılmıştır.

²⁹ - **i'tikad** konularındaki **Eş'arî** mezhebi ile **Mâtürîdî** mezhebi arasında, onbeş kadar bir mes'eleda fark vardır ki bu fark da, aslında değil, ifâde farklılıklarından ileri gelmiştir. Aslında hepsi de Selefiyye yolu, (*Ehl-i sünnet yolu*) dur.

(Edille-erbea: Dört delil) dediğimiz Kitâb, Sünnet, İcmâü'l-ümmet ve Kıyâsü'l-fukahâ', dînî (şer'î) hükümlerin ana kaynağıdır. Bunun için bu delillerin hepsini kabul etmek dînen vacibedir.

Asr-ı saâdete yakın bir zamanda yaşamış olan İmam A'zâm, İmam Mâlik, İmam Şâfiî ve İmâm Ahmed ibn-i Hanbel, hakkında kat'î bir nass (*kat'î bir hukûm*) bulunmayan dînî (*amelî*) hükümleri, bu dört delilden istinbat ederek çıkarmışlar, Müslümanlara takib edecekleri doğru yolu açıkça göstermişlerdir ki bunların dördü de hakk ve gerçektir. Aralarında bir ayrılık yoktur. Ancak ikinci derecede bulunan bir kısım fer'î me'elelerde ihtilâf etmişlerdir ki bunların da çoğu zâhirî bir ihtilâfdan başka bir şey' değildir. Bu da, biri bir **azîmet ve takvâ** yolunu, diğeri de bir **ruhsat ve müsâade** yolunu ihtiyar etmiş olmalarından ileri gelmiştir. Meselâ, Hanefî mezhebine göre terâvih namazını iki rek'atde bir selâm vererek kılmak **efdal**, dört rek'atde bir selâm vererek kılmak **câiz** olduğu halde; Şâfiî mezhebinde iki rek'atde selâm vererek kılmak **sünnet-i müekkededir**. Bunun için bu dört amelî mezhebden birini (*isâbet etmiş olma ihtimâlini, zamm-ı gâlibi ile*) tercih edip ona uyan bir Müslüman, hakk ve gerçek olan bu dört mezhebden birine intisab etmiş ve peygamberimizin yolunda (*Ehl-i sünnet yolunda*) bulunmuş olur.

İslâm birlik ve berâberliğinin en büyük düşmanlarından biri olan **tefrîka, ihtilâf, cemâat, ekol, fikir ve görüş ayrılıklarının**, İslâm ve Müslüman düşmanlarının mel'ûn emellerini gerçekleştirmek maksâdı ile kurulmuş bir tuzak olduğunu öğrendim; bu esâsa binâen de İslâm dışı din ve inançların; beşerî sistem, doktrin ve ekollerin; insanı, şirke, küfre ve nifâka götürdüğü inancına sâhip olduğum için, ömrüm boyunca, demokrasi'nin gereği olan hiçbir partiye, hiçbir guruba, hiçbir ekole, hiçbir cemâate mensûb olmadığım gibi onlara temâyül de etmedim.³⁰ Bunun için de kula kul olmayı terk ederek Yüce Rabb'ime kul, peygamberime ümmet olmayı tercih edip kalbimin Haram-ı şerîf'ini huzûra ve sükûna kavuşturdum ki aşağıdaki âyet-i kerîme'lere göre Yüce

³⁰ -**İslâm Dîni**'nde tefrîka ve ihtilâf olmadığı gibi, İslâm dışı sistemlerin bir gereği olan lâiklik, partililik, cemâatçilik ve her türlü tefrikanın kaynağı olan demokratik görüşler de yoktur. Bunlar, İlk çağlarda ve Eski Yunan'lılarda zaman zaman tatbik edilmiş bir halk idâresi şeklidir ki böyle bir sistem, onsekizinci yüzyılda vukû' bulan Amerikan ihtilâlinden sonra Amerika'da tatbik edilmiş, oradan Avrupaya, oradan da Türkiye'ye getirilip tatbik edilmiş olan **Demokrasi**'nin bir gereğidir. **Tevhîd**'e ve **İslâm Dîni**'ne aykırı olduğu gibi Rasûlü'llâh *aleyhi 's-selâm* 'ın ümmetlerinin birlik ve berâberliğine de aykırıdır. Bu günkü dünyâ Müslüman'larının perişan halleri ise, hiç şübhe yok ki bu **tefrîka** ve **ihtilâf** 'ın bir neticesinden başka bir şey' değildir.

Çünkü **böyle kötü bir netice**, "*İslâm Dîni*'ni yer yüzünden kaldıramayız ama onu bozup içinden çıkılmaz bir hâle getiririz. Mensuplarını da cemaat cemaat, gurup gurup, ekol ekol ayırıp neye ve kime inanıp onun peşinden gideceklerini şaşırırız" diyen İslâm ve Müslüman düşmanlarının, **İslâm Dîni'nin Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esaslarını** bozup dünyâ hegemonyasını kurmaya çalışan; bunun için de Ortadoğu projesini her türlü imkânlarını kullanarak gerçekleştirmeye gayret sarf eden uluslar arası **siyonizmin**'in ve onlar nâmına hizmet eden **masonların** arzu ettiği bir neticedir ki şu meâldeki âyet-i kerîme, bunun apaçık bir delilidir:

"Onların (hem fikir olan) ortakları, müşriklerden çoğuna, hem onları helâke düşürmek, hem de kendilerine karşı dinlerini karma karışık edib bozmak için evlâtlarını öldürmeyi (doğru yoldan saptırıp dalâlet'de bırakmayı, dînî hakîkatleri göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirmeyi) süslü (bir şey' imiş gibi) gösterdi (ler)".En'âm, 137.

Rabb'imiz Allâhü Teâlâ'nın biz kulları hakkında istediği en büyük kurtuluş ve seâdet, işte budur. Nu mutlu, bu güzel neticeyi elde etmesini bilenlere... *El-Hamdü li'llâh.*

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

“Allâh onlardan râzı olmuşdur, onlar da O'ndan (Allâh'dan) râzı olmuşdur”.³¹

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ.

“Allâh onlardan râzı olmuşdur, onlar da O'ndan (Allâh'dan) râzı olmuşdur ki işte en büyük kurtuluş ve seâdet budur”.³²

رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.

“Allâh bunlardan hoşnûd olmuşdur. Bunlar da O'ndan (Allâh'dan) hoşnûd olmuşlardır. İşte bu (seâdet), Rabb'in (in azâbın) dan korkanlara mahsûsdur”.³³

Çünkü Yüce Rabb'imiz Allâhü Teâlâ Kur'ân-ı Kerîm'inde ve O'nun sevgili peygamberi Hazreti Muhammed *aleyhis-selâm* Hadîs-i şerîf'lerinde şöyle buyurmaktadır:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hikmetle değil) ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), diye yaratdım”.³⁴

³¹ -Beyine, 8.

³² -Mâide, 119. Tevbe, 100. Mütâdile, 22.

³³ -Beyine, 8.

³⁴ -Zâriyât, 56.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى
الْمَاءِ لِيُنبِئُكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ط .

“(Halîfelik vasfını kazanabilmeniz için) **hanginizin ameli daha güzel olduğu** (hususunda) **sizi imtihana çekmek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O’dur.** (Bundan evvel ise) **Arş’ı, su üstünde idi**”.³⁵

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ لِيُنبِئُكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ط وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَفُورُ لا .

“**O,** (halîfelik vasfını kazanabilmeniz için) **hanginizin daha güzel amel (ve hareket) de bulunacağını imtihân etmek için ölümü de, dirimi de takdîr eden ve yaratandır.** **O, Azîz’dir,** (kendisine isyân edenlerden intikam almakda Gâlib-i mutlak’dır). **Ğafûr’dur,** (Kendisine tevbe ile yönelip emir ve nehiy’lerine teslim olanlar hakkında da bağışlayıcıdır)”.³⁶

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ ط
كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ .

“**Görmedin mi? Göklerdeki, yerdeki ve havada kanatlarını çarpa çarpa uçan kuşlar hep Allâh’ı tesbîh (ve tenzih) ediyor.** Her biri duâsını da, tesbîhini de muhakkak bilmiştir. **Allâh, ne yaparlarsa hakkıyla bilendir**”.³⁷

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

³⁵ -Hûd, 7.

³⁶ -Mülk, 2.

³⁷ -Nûr, 41.

“Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nu tesbîh (ve tenzih) eder. O, azîz’dir, Hakîm’dir”.³⁸

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا.

“Yedi gökle yer ve bunların içinde bulunan (melekler, cinler, insan) lar O’nu tesbîh (ve tenzih) eder (ler). Hiçbir şey’ hâric değil, hepsi O’na hamd ile tesbîh eder. Fakat siz, onların tesbîhini iyi anlamazsınız. O, hakîkâten (gafletinize ve şirkinize rağmen azâbda acele etmez) Halîm’dir, (tevbe edenler için de) Ğafûr’dur”.³⁹

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ. ج. وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ. ج.
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

“İzzet (ve kudret) sâhibi Rabb’in onların isnâd etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehdir”.

“Gönderilen (bütün) peygamberlere selâm”.

“Ve âlemlerin Rabb’i olan Allâh’a hamd olsun”.⁴⁰

Bu ve benzeri âyet-i kerîme’lerden anlaşıldığına göre, Allâhu Teâlâ, imân’ın ve İslâm’ın aslı, esâsı ve temeli olan

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) : Lâ ilâhe illâ’llâh,
Muhammedü’r-Rasûlü’llâh :Allâh’dan başka hiç bir ilâh,

³⁸ -Haşr, 24.

Halîm: gücü yetdiği halde suçluların cezâsını hemen vermeyip yumuşak davranan, tevbe ve istiğfâr etmeleri için mühlet verip cezâlarını geriye bırakan

³⁹ -İsrâ’, 44.

⁴⁰ -Saffât, 180-181-182.

-hiç bir tanrı, hiç bir ma'bûd- yokdur, ancak O vardır; Muhammed -aleyhi's-selâm- Allâh'ın (kulu ve) Rasûlü'dür”.

Şeklindeki **Kelime-i tevhîd**'ini, ilk def'a, Levh-ı mahfûz'a yazmış, yarattığı her mahlûku bu esâsa göre inanıp yaşamakla, (kendisini tesbîh ve tenzih etmekle) görevlendirmiş ve bu esâsın gereğini yerine getiririp kulluk yapmaları ile sorumlu tutmuş, iblis'den başka hepsini insan oğlunun emrine âmâde kılmış; **bizleri de, halifelik vasfı ile yücelterek** şöyle buyurmuştur:

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ.

تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ. ع

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

“Bizim âyetlerimize ancak öyle kimseler îmân eder (ler) ki bunlarla kendilerine öğüt verildiği zaman, onlar büyüklük taslamayarak, yüzü üstü secdeye kapanırlar ve Rabb'lerini, hamd ile, tesbîh (ve tenzih) ederler”.

“Yanları yataklarından uzaklaşır (gece namazı için yataklarından kalkarlar), korku ve ümîd ile (azâbından korku, rahmetinden ümîd ile) Rabb'lerine düâ ederler. Kendilerini rızıklandırdığımız şey'lerden de (hayra) harcarlar”.

“Artık onlar için, yapmakda olduklarına bir mükâfât olarak, gözlerin aydın olacağı (ni'metlerden) kendilerine neler gizlenmiş bulunduğunu kimse bilmez”.⁴¹

⁴¹ -Secde, 15-16-17.

أَعَدَدْتُ لِعِبَادِي الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ
عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ.

“Ben sâlih kullarım için hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın işitmediği, hiçbir beşerin gönlünden geçirmediği bir takım şey’ler (ni’metler) hazırladım”.⁴²

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ.
جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.

“İmân edib de güzel güzel amel (ve hareket) de bulunanlar, hiç şübhesiz yaratılanların en hayırlısıdır”.

“Onların Rabb’leri nezdinde mükâfâtı altlarında ırmaklar akmakta olan Adn cennetleridir. Hepsi de içlerinde ebedî, dâimî kalıcıdırlar. Allâh bunlardan hoşnûd olmuştur, bunlar da O’ndan hoşnûd olmuşlardır. İşte bu (mutluluk), Rabb’inden korkanlara mahsusdur”.⁴³

Yüce Rabb’imiz Allâhü Teâlâ’nın, bu âyet-i kerîme’lerde ifâde buyurduğu bu müjdelere nâil olabilmek için de,

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

“Orucuların en fazîletlisi, Ramazan ayı orucundan sonra, Şehru’llâh olan Muharrem orucudur. Namazın en fazîletlisi de, farz olanlardan sonra, gece namazıdır”.

Ebû Hurayra r.a. Kur’ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.2.ss.737. Hasan Basri Çantay

⁴² -Hadîs-i kudsî. Ebû Hurayra r.a. (Kırk Kudsî Hadîs, Aliyyü’l-Kârî, Hasan Hüsnü Erdem). Kur’ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.2.ss.737. Hasan Basri Çantay.

⁴³ -Beyyine, 7-8.

“Rabb’imiz Allâh’dır deyib de sonra (bütün hareketlerinde) doğruluğu iltizâm edenlere hiçbir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklardır”.

“Onlar cennetin yârânıdırlar. İşlemekte oldukları (iyi amel ve hareketleri) ne mükâfat olmak üzere orada ebedî kalıcıdırlar onlar”.⁴⁴

وَأَنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ.

“Şübhe yok ki zâlimler (kâfirler) birbirinin dostlarıdır. Allâh ise, takvâ sâhiblerinin (Mü’min’lerin) dostudur”.⁴⁵

أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ.

“(Yâ Rabb), Sen, dünyâda da, âhiretde de benim yârimsin (velimsin, dostumsun, yardımcısın). Benim canımı Müslüman olarak al ve beni sâlihler (zümresin) e kat”.⁴⁶

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا.^ط

"And olsun ki Allâh'ın Rasûlünde sizin için, Allâh'ı ve âhiret gününü ummakda olanlar ve Allâh'ı çok zikr edenler için güzel bir (imtisâl) numûne (si) vardır”.⁴⁷

Âyet-i kerîme’lerinin hidâyet ve nusrat ışığı altında Allâhü Teâlâ’yı **dost**, Kur’ân-ı Kerîmi ve Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ı **rehber**, Ashâb-ı Kirâm’ı ve onlara tâbi’ olup onların yolundan giden ilim adamlarını ve müslümanları, yerine göre **mürşid**, yerine göre **hoca**, yerine göre **kardeş**, yerine göre de **arkadaş** edindim.

⁴⁴ -Ahkâf, 13-14.

⁴⁵ -Câsiye, 19.

⁴⁶ -Yûsuf, 101.

⁴⁷ -Ahzâb, 21.

Böyle güzel bir neticeyi elde etdikden sonra da, Rabb'ime çok şükr eden kullardan biri olmak için şu istiğfâr şeklini, Kelime-i Tevhîd, Kelime-i şehâded ve salevat şekillerini, dilime **sertâc** edib gece-gündüz **virt** edindim:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

“Sübhâne'llâhi ve bi-hamdihî estağfiru'llâhe ve etübü ileyh”.⁴⁸

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

“Lâ ilâhe ille'llâh, Muhammedü'r-Rasûlü'llâh”.⁴⁹

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

“Eşhedü en-lâ ilâhe illâ'llâh vahdehû lâ şerike leh ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve rasûlüh”.⁵⁰

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

“Hüve'l-evvelü ve'l-âhiru ve'z-zâhüru ve'l-bâtın, ve hüve bi-küllü şey'in alîm”.⁵¹

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَادِقُ الْوَعْدِ الْأَمِينُ

“Lâ ilâhe illâ'llâh, El-Melikü'l-hakku'l-mübîn; Muhammedü'r-rasûlü'llâh, sâdiku'l-va'di'l-emîn”.⁵²

⁴⁸ -“Yâ Rabb, Seni tesbîh ve tenzîh eder, Sana hamd eder, Senden mağfîret diler ve Sana tevbe ederim. İlâhî beni efvet”.

⁴⁹ -“Allâh'dan başka hiç bir ilâh -hiç bir tanrı, hiç bir ma'bûd- yoktur, ancak **O** vardır; Muhammed -aleyhi's-selâm- O'nun Rasûl'üdür”.

⁵⁰ -“Ben şâhidlik ederim ki (şühbesiz bilirim ve bildiririm ki) Allâhü Teâlâ'dan başka hiçbir ilâh (hiçbir tanrı, hiçbir ma'bûd) yoktur. **Yalnız O vardır ve birdir. Şerîki (nazîri ve ortağı) yoktur.** Yine ben şâhidlik ederim ki (şühbesiz bilirim ve bildiririm ki) Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm Allâhü Teâlâ'nın kulu ve rasûlüdür”.

⁵¹ -“**O, evvel ve âhirdir.Zâhir ve bâtıdır.O, her şey'i kemâliyle bilendir**” Hadîd.6.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Lâ ilâhe illâ'llâhü vahdehü lâ şerike leh, lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr”.⁵³

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ

“Lâ ilâhe illâ'llâhü'l-azîmü'l-halîm,

“Lâ ilâhe illâ'llâhü rabbü'l-arşı'l-azîm,

“Lâ ilâhe illâ'llâhü rabbü's-semevâti ve rabbü'l-ardı ve rabbü'l-arşı'l-kerîm”.⁵⁴

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ...

“Allâhümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed”.⁵⁵

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَفِي الْمَلَأِ الْأَعْلَاءِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

⁵² -"Allâh'dan başka hiç bir ilâh, -hiç bir tanrı, hiç bir ma'bûd- yoktur, ancak O vardır. O, El-Melikü'l-Hakku'l-Mübîn'dir". "Muhammed -aleyhi's-selâm- Allâh'ın Rasûlü (Peygamberi) dir. O, Sâdiku'l-Va'di'l-Emîn'dir".

⁵³ -"Allâh'dan başka hiç bir ilâh yoktur, yalnız O vardır ve birdir. Şeriki (ortağı) yoktur. Mülk O'nundur. Hamd, O'na mahsûsdur. O, her şey'e kâdirdir".

⁵⁴ -"Azîm ve Halîm olan Allâh'dan başka ilâh yoktur. Arş-i azîm'in Rabb'i olan Allâh'dan başka ilâh yoktur. Arş-i kerîm'in Rabb'inden, arzın Rabb'inden, göklerin Rabb'inden başka hiç bir ilâh yoktur".

⁵⁵ -"Yâ Rabb, Hazreti Muhammed'e ve O'nun âl ve etbâna rahmet eyle".

“*Allâhümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin fi'l-evvelîne ve'l-âhirîn ve fi'l-melei'l-a'lâi ilâ yevmi'd-dîn*”.⁵⁶

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بَعْدَ عِلْمِكَ.

“*Allâhümme salli ve sellim ve bârik alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli seyyidinâ Muhammedin bi-adedi ilmik*”.⁵⁷

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ. كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ بَجِيدٌ.

“*Allâhümme salli alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin kemâ salleyte alâ İbrâhîme ve alâ âli İbrâhîm, inneke hamîdün mecîd*”.⁵⁸

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ. كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ بَجِيدٌ.

“*Allâhümme bârik alâ Muhammedin ve alâ âli Muhammedin kemâ bârekte alâ İbrâhîme ve alâ âli İbrâhîm, inneke hamîdün mecîd*”.⁵⁹

⁵⁶ -"Allâh'im, Hazreti Muhammed'e, Muhammed'in âl ve etbâna, Dîn gününe kadar, Mele-i a'lâ'da, evvel ve âhirde salât eyle, (rahmet et)".

Mele-i a'lâ': Büyük ve ileri gelen meleklerin toplandığı yer. Refik-i a'lâ'.

⁵⁷ -"Yâ Rabb, seyyidimiz Hazreti Muhammed'e, O'nun âl ve etbâna, ilminin adedince rahmet eyle, selâmet ver, hayır ve bereket ihsân eyle".

⁵⁸ -"Yâ Rabb, Hazreti Muhammed'e ve O'nun âl ve etbâna, Hazreti İbrâhîm'e ve O'nun âl ve etbâna rahmet etdiğin gibi, rahmet et. Muhakkak ki sen, Hamîd'sin, Mecîd'sin".

Yâ Rabb, Kelime-i Tevhîd'in bütün özelliklerini kalbimize yerleşdir ve ondan başka hiçbir şey'e yer verme. Kalbimizi, dilimizi ve tüm organlarımızı, son nefesimize kadar **zikrinden, Sana kullukdan ve Sana muhabetden,** bir an dahî gâfil bırakma.

Âmîn, âmîn, âmîn;
ve'l-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn.

A.Celâleddin Karakılıç
21-Eylül-2018
11-Muharrem-1440 Cum'a

---

⁵⁹ -“Yâ Rabb, Hazreti Muhammed'i ve O'nun âl ve etbânı, Hazreti İbrâhîm'i ve O'nun âl ve etbânı mübarak kıldığın gibi, mübârek kıl. Muhakkak ki sen, Hamîd'sin, Mecîd'sin”.

BİR KAÇ İLÂHÎ UYARI

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۗ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ.

“Kendisine Rabb’inin âyetleriyle öğüt verilip de sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zâlim kimdir? Hiç şübhesiz ki biz günahkârlardan intikam alıcılarız. (Her zâlimden daha zâlim olanları biz nasıl cezâsız bırakırız)”⁶⁰

فَمَا هُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ. كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ. فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ.

“Şunlara ne oluyor ki (hâlâ) öğüt (kabul etmek) den yüz çeviricidirler”.

“Sanki onlar arslandan ürküb kaçan vahşi eşeklerdir”⁶¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ.

“Ey îmân edenler, Allâh’a itâat edin. Peygambere itâat edin.(Günahlarımızla, nifâkınızla, riyâkârlılığınızla, ezâlalarınızla, açık ve gizli şirk, nifâk, fesâd şekilleriyle, îmânınıza zarar veren İslâm dışı fikir ve sistemleri benimseyip yapmakla ve benzerleriyle güzel) Amellerinizi boşa çıkarmayın”⁶²

إِنَّا هَدَيْنَاكَ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

“Biz ona (insana), doğru yolu gösterdik. İster şükr edici (bir mü’min) olsun, ister nankör (bir kâfir) olsun”⁶³

⁶⁰ -Secde, 22.

⁶¹ -Müddessir, 49-50-51.

⁶² -Muhammed, 33.

⁶³ -Dehr (İnsan), 3.

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا عَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ.

“Ey insan, O (lûtf-ü) keremi bol olan Rabb’ine karşı seni aldatan ne? (Ki nihâyetsiz lûtf-ü ihsân sâhibi Rabb’ine isyan edip kulluk yapmıyorsun? ⁶⁴.

Şunu iyi bil ki: nihâyetsiz lûtf-ü ihsân sâhibi Rabb’in,

itâatkâr kulları hakkında şöyle buyurur:

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ.

“Allâh’dan korkun ve şunu iyi bilin ki şübhesiz Allâh takvâ sâhibleriyle berâberdir”.⁶⁵

İsyankâr kulları hakkında da şöyle buyurur:.

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ.

“Allâh’dan korkun ve şunu iyi bilin ki Allâh, cezâsı cidden çetin olandır”.⁶⁶

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ هُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ.

“Allâh’ın âyetlerine küfredenler (yok mu?). Onlar için pek çetin bir azâb vardır. Allâh mutlak gâlibdir (güçlüdür), intikam sâhibidir”.⁶⁷

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَاهُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ^{لا} وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

إِخْتَدُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ.

⁶⁴ -İnfitâr, 6.

⁶⁵ -Bakara, 194.

⁶⁶ -Bakara, 196.

⁶⁷ -Âl-i İmrân, 4.

لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ.

“Allâh’ın, kendilerine gazâb ettiği bir kavmi (Yahûdî’leri) dost edinen (münâfikları) görmedin mi? Bunlar sizden (Mü’minlerden) de değildir, onlardan (Yahâdî’lerden) de değildir. Kendileri bilib dururlarken, onlar yalan yere yemin ederler (Biz mü’miniz diye)”.

“Allâh onlar için çetin bir azâb hazırladı. Hakikat onların yapmakta oldukları (işler) ne kötüdür!”.

“Onlar yeminlerini bir kalkan edindiler de (bununla insanları) Allâh yolundan çevirdiler. İşte onların hakkı horlatıcı bir azâbdır”.

“Onların ne malları, ne evlâtları hiçbir vechile Allâh (ın azâbın) dan, mümkün değil, kurtaramaz. Onlar ateş yârâındırlar. Onlar orada ebedîdirler”.⁶⁸

✱

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ.

“Ey Rabb’imiz, Senin indirdiğin (o Kitâb’a) inandık, o peygambere de tâbi’ olduk. Artık bizi (birliğini ve peygamberlerini tanıyan) şâhidler ile berâber yaz”.⁶⁹

رَبَّنَا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ.

“Ey Rabb’imiz, dinledik (kabûl etdik, emrine) itâat etdik. Ey Rabb’imiz, mağfiretini (isteriz). Son varış (ımız) ancak sanadır”.⁷⁰

⁶⁸ -Mücâdile, 14-15-16-17.

⁶⁹ -Âl-i İmrân, 53.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
الْوَهَّابُ.

“Ey Rabb’imiz, bizi doğru yola iletdikten sonra kalblerimizi (Hakk’dan) sapdırma. Bize kendi cânibinden bir rahmet ver, Şübhesiz ki bağıışı en çok olan Sensin, Sen”.⁷¹

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِكْرَامًا
كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۗ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ
وَاعْفُ عَنَّا ۗ وَاعْفِرْ لَنَا ۗ وَارْحَمْنَا ۗ أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ.

“Ey Rabb’imiz, unuttuk yâhud yanıldı isek bizi tutub sorguya çekme. Ey Rabb’imiz, bizden evvelki (ümmet) lere yüklediğin gibi üstümüze ağır bir yük yükleme. Ey Rabb’imiz, tâkat getiremeyeceğimizi bize taşıtma. Bizden (sâdır olan günahları) sil, bağıışla, bizi mağfired et, bizi esirge. Sen mevlâmızın bizim! Artık, kâfirler (zâlimler, fâsıklar) gürûhuna karşı bize yardım et”.⁷²

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

“Ey Rabb’imiz, bize dünyâda da iyi hal ver, âhiretde de iyi hal ver ve bizi o ateş (cehennem) azâbından kuru”.⁷³

✽

وَالْهُكْمُ لِلَّهِ وَاحِدٌ ۗ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۗ

⁷⁰ -Bakara, 285.

⁷¹ -Âl-i imrân, 8.

⁷² -Bakara, 286.

⁷³ -Bakara, 201.

“Hepinizin tanrısı (zâtında ve sıfatlarında aslâ bir benzeri bulunmayan) bir tek Tanrı’dır. O’ndan başka hiç bir Tanrı yoktur. O, hem Rahmân’dır, hem Rahîm’dir (dünyâda îmân eden etmeyen herkesi ve her mahlûku esirgeyendir, âhirette yalnız îmân edenleri esirgeyendir)”.⁷⁴

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا.

“Allâh’a ibâdet (ve kulluk) edin. O’na hiç bir şey’i eş (ortak) tutmayın”.⁷⁵

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ.

“Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nu (Allâh’ı) tesbîh (ve tenzîh) eder”.⁷⁶

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu, Allâh’a şirk (ortak) koşmaksızın îmân etmez”.⁷⁷

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ج وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا.

“Muhakkak ki Allâhü Teâlâ, kendisine şirk (ortak, eş) koşulmasını aslâ mağfiret etmez (bağışlamaz). Bundan başkasını (şirkden başka olan günahları), dilediği kimseler için (kendisinde hayır gördüğü kimseler için) mağfiret eder (bağışlar). Kim Allâh’a şirk koşarsa, muhakkak ki o, çok büyük bir günah ile iftirâ’ etmiş olur”.⁷⁸

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ.

⁷⁴-Bakara, 163

⁷⁵-Nisâ’, 36

⁷⁶-Haşr, 24)

⁷⁷-Yûsûf, 106.

⁷⁸-Nisâ’, 48.

“Şühesiz, şirk, çok büyük bir zulümdür”.⁷⁹

الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ.

“Kişi, sevdiği kimse ile berâberdir”.⁸⁰

Not: Bu esâslar dâhilinde Rabb'ine yönelmesini ve O'na teslim olmasını bilen îmân sâhibi bir kimse, her yönü ile mükemmel bir Bilgisayara benzer. Bu bakımdan îmân sâhibi böyle bir kimse, sâhib olduğu îmân esâslarını, her yönü ile her zaman ve her yerde **şirk, küfür** ve **nifâk** virüslerinden koruması lâzımdır.

Nasıl ki bir bilgisayara her hangi bir şekilde bir veyâ bir kaç virüs girince, bütün bilgileri ve çalışmaları bir anda alt-üst edip bozar ve işe yaramaz bir hâle getirirse, her hangi bir şekilde insanın îmânına musallat olan bir **şirk, küfür** ve **nifâk** hâli de, o kimsenin **îmân** ve **tevhîd** esâslarını bir anda bozup yok eder.

Bu bakımdan bozulan bir bilgisayarı temizleyip yeniden bilgiler yüklemek gerektiği gibi, yok olan veyâ işe yaramaz bir hâle gelen **îmân** ve **tevhîd** esâslarını da yeniden tâzeleyip tevbe ve istiğfâr ederek şirk, küfür ve nifâk virüslerinden temizlemek lâzımdır ki hadîs-i şerîf'de ve âyet-i kerîme'lerde şöyle buyurulmuştur:

إِنَّ الْإِيمَانَ لَيَخْلُقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ الثَّوْبَ فَاسْأَلُوا اللَّهَ
تَعَالَى أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ.

⁷⁹-Lukmân, 13.

⁸⁰-Buhârî, Kitâbü'l-Edeb,Cüz'.8.ss.48

إِنَّ لِلْقُلُوبِ صِدَاءً كَصِدَاءِ الْحَدِيدِ وَجَلَاؤُهَا الْإِسْتِغْفَارُ.

“İmân, sizin içinizde (kalblerinizde) elbisenin eskidiği gibi eskir (köhnelendiği gibi köhnelenir). Allâhü Teâlâ’dan onun tecdidini (yenilenmesini) talep ediniz.

“Kalbler, demirin paslandığı gibi paslanır. Onun cilası, istiğfâr’dır, (اَسْتَغْفِرُ الله :Estağfiru’llâh: Yâ Rabb, beni afv et, beni mağfiret et) demekdir”.

فَدَأْفَلَحَ مَنْ رَزِيَهَا. ص لا

“Onu (nefsini, şirk, küfür ve günahlardan) **tertemiz yapan, muhakkak** (dünyâ ve âhiret selâmetine) **ermişdir**”.⁸¹

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيَهَا. ط

“Onu (nefsini, şirk, küfür ve günahlar ile) **alabilmediğine örten** (dînî hakîkâtleri göremez, işitemez, anlayamaz hâle getiren) **ise, elbetde** (dünyâda ve âhiretde) **ziyana uğramışdır**”.⁸²

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا ط عَسَىٰ رُبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لا

"Ey imân edenler, tam bir sıdk-u hulûsa mâlik bir tevbe ile (bir daha günâha dönmek şartıyla) Allâh'a dönün. Olur ki Rabb'iniz kötülüklerinizi örter ve sizi atlarından ırmaklar akan cennetlere sokar".⁸³

⁸¹ -Şems, 9.

⁸² -Şems, 10.

⁸³ -Tahrîm, 8.

Hazreti Ali radiye’llâhü anh, iyi bir tevbeyi şu altı şart ile ifade etmiştir:

- 1-Geçmiş günahlara karşı pişmanlık duymak,
- 2-Terk edilmiş farzları ödemek,
- 3-Kul hakkını redd ve edâ’ etmek,
- 4-Hisimlerle halâllaşmak,

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ ط إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ط إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ.

“(Yâ Muhammed, tarafımdan onlara) **de ki: Ey nefislerine karşı aşırı giden (günahkâr) kullarım. Allâh’ın rahmetinden ümit kesmeyin.** (Eğer Tevhîd’e yönelib şirk, küfür ve nifâk’dan sakınır ve günahlarınıza tevbe ederseniz) **Allâh bütün günahlarınızı bağışlar. Çünkü O, Ğafûr ve Rahîm’dir,** (çok bağışlayıcı, çok esirgeyicidir)”.⁸⁴

وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ.

“Size azâb gelib çatmadan Rabb’inize dönün. O’na teslim olun. Sonra size yardım edilmez”.⁸⁵

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَعْتَهُ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ. لا

“Ansızın ve hiç farkına varmadığımız bir sırada, size azâb gelmezden önce Rabb’inizden size indirilenin en güzeli (olan Kur’ân-ı Kerîm’e ve peygamberlerin en hayırlısı olan Hazreti Muammed) e uyun”.⁸⁶

Bunun için azâb-ı ilâhî gelmeden, kuş kafesden uçmadan, sâhip olduğumuz yüce imkânlar elden gitmeden, hayât son bulmadan, sonunda da -Eyvâh, aldanmışım, aldatılmışım- deyip pişman olmadan, bütün varlığımızla yüce Rabb’imizin

5-Bir daha günâha dönmemek,

6-Nefsini ma’siyet içinde terbiye ettiğin gibi Allâh’a itâatte de terbiye etmek.

Kur’ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm,C.3.ss.1038. Hasan Basri Çantay.

⁸⁴ -Zümer, 53.

⁸⁵ -Zümer, 54.

⁸⁶ -Zümer, 55.

sonsuz rahmet ve merhametine sığınıp O'na yönelerek, O'nun emir ve nehiyelerine kayıtsız şartsız teslim olup tam bir **Tevhîd** inancına sâhib olalım ki dünyâda ve âhiretde mutlu olalım.

(Dünyâda ve âhiretde) وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى (

Selâm (ve selâmet), **Hakk'a ve doğruya tâbi'** olanlardır).⁸⁷

---

⁸⁷ -Tâ-Hâ, 47.

Fitrî ve Kesbî îmân ne demek

Ahsen-i takvîm üzere (en güzel bir şekilde) yaratılan insanın **asıl yaratılış şekli**, daha rûhlar âleminde iken insan timsâli küçük zerrecikler hâlinde Âdem *aleyhi's-selâm*'ın rûhânî sulbünden yaratılmışdır ki **Kudret-i ilâhî**, bu küçük zerrecikler hâlindeki insanlara, kendisinin varlığını, birliğini, noksan sıfatlardan münezzeh olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğunu anlayıp ikrâr edebilecek bütün özellikleri vererek mükellef bir hâle getirmiş ve **“Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?”** sualini sorarak **“Evet, Rabb'imizsin, şâhid olduk”** cevâbını alarak rubûbiyyetini (*yegâne Rabb ve Ma'bûd olduğunu*) ikrâr ettirmiştir ki şu meâldeki âyet-i kerîme'ler, bu husûsun, açık bir ifâdesidir:

“Hani Rabb'in Âdem oğullarından, onların sırtlarından (sulblerinden) zürriyyetlerini çıkarıp kendilerini kendilerine şâhid tutmuş -Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?- (demişti). Onlar da -Evet, (Rabb'imizsin), şâhid olduk-demişlerdi ”.

“(İşte bu şâhidlendirme, hesâb günü olan) Kıyâmet günü - Bizim bundan haberimiz yokdu- dememeniz içindi”.

“Yâhud -Daha evvel ancak atalarımız (Allâh'a) şirk koşmuşdu. Biz de onların ardından (gelen) bir nesiliz, (biz ancak onlara uyduk). Şimdi o bâtulı kuranların işlediği (günahlar) yüzünden bizi helâk eder misin?- dememeniz içindi”.⁸⁸

Ezeldeki bu yaratılışın tamâmı, ekseriyyetin kavline göre, daha ana rahmine düşmeden önce, baba sulbündeki ilk

⁸⁸ -A'râf, 172-173.

yaratılışta vâki' olmuşdur ki bu hususa işâretle hadîs-i şerîf' de şöyle buyurulmuşdur:

“*Allâhü Teâlâ, Âdem aleyhi's-selâm'ın zahrından, kıyâmete kadar halk edeceği zürriyyetin tamâmını çıkardı. Ondan sonra da “Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?”- dedi. Onlar da “Evet, (Rabb'imizsin), şahid olduk” dediler. İşte o gün, takdir kalemi kıyâmete kadar olacak şey'leri yazdı. Ya'nî, Kıyâmete kadar ne kadar insan gelecekse hepsi Âdem aleyhi's-selâm'ın sulbünden çıkan zürriyyetler hâlinde yazılıb takdir edildi. Bundan sonra da beşerde, tenâsül (üreme), ilâhî bir kânun oldu”*.⁸⁹

Bu esâsa göre, Âdem aleyhi's-selâm'ın zahrından zuhur eden insanların tamâmı, dünyaya gelib ezeldeki bu **Fitrî** (Aslî) îmânını, dünyâ hayatında, mükellef olduktan sonra, kendi hür irâdesi ile **Keshbî** îmâna çevirib çevirmemek konusunda imtihan olmadıkca kıyâmet kopmaz. Çünkü, Allâhü Teâlâ, kıyâmete kadar meydana gelecek zürriyyetin tamâmını Âdem aleyhi's-selâm'ın zahrından çıkarıp “(kendilerini kendilerine **şâhid tutmuş -Ben sizin Rabb'iniz değil miyim?**- deyince, **Onlar da -Evet, (Rabb'imizsin), şahid olduk-** demişlerdi)” Ahd-i mîsâk'ına binâen, onların tamâmı bu dünyaya gelib kendi hür irâdeleri ile **Fitrî** îmânlarını **Keshbî** îmâna çevirip çevirmemek konusunda, (**Ma'rifetu'llâh** konusunda:**Allâhü Teâlâ'yı bilme ve O'na inanma konusunda**), imtihan olmadıkça, kıyâmet kopmaz.

Çünkü bu zürriyyetin tamâmı, **Yevm-i mîsâk**'da, Allâhü Teâlâ'nın varlığını, birliğini, noksan sıfatlardan münezze

⁸⁹ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.4.ss.2328-2329.Elmahlı M. H. Yazır. Keşfü'l-Hafâ, I. 398 (1071).

olup kemâl sıfatları ile muttasıf olduğuna îmân edib O'nun Rubûbiyyetini (*yegâne Rabb ve Ma'bûd olduğumu*) kendi hür irâdeleri ile kabul ettiklerini **söylediler** ve **hiç bir i'tirazda** bulunmadılar.

Bununla berâber bu mîsakda, samimi olanlar dünyâ hayatında da samîmî olarak îmân edib **Mü'min** ve **Müslümân** oldular. Samîmî olmayanlar da *-kerhen, îmân etmiş gibi göründüklerinden-* dünyâ hayâtında da **Kesbî** îmâna yönelmiyerek ezeli îmânları olan **Fitrî** îmânlarını kendi hür irâdeleri ile **Kesbî** îmâna çevirib Mü'min ve Müslümân olmadıklarından **Kâfir, Müşrik** veyâ **Fâsık** oldular.⁹⁰

Bunun için bülûğ çağına gelip mükellef olan her erkek ve kadına, kendi hür irâdeleri ile, ezeldeki bu **Fitrî** (Aslî) îmânlarını, kendi hür irâdeleri ile **Kesbî** îmâna çevirip "**Lâ ilâhe ille'llâh, Muhammedü'r-Rasûlü'llâh**: "Allâh'dan başka hiç bir ilâh *-hiç bir tanrı, hiç bir ma'bûd-* yoktur, ancak **O** vardır; Muhammed *-aleyhi's-selâm-* O'nun Rasûl'üdür" Kelime-i Tevhîdi'nin lâfzan ve ma'nen bütün özelliklerini kalbi ile kabul edip dili ile ikrâr etmesi ve gereği olan emir ve nehiyleri yerine getirmesi **farz** kılınmıştır.

Bu bakımdan her mükellef insanın, "**Ma'rifetü'llâh ile - Allâhü Teâlâ'yı bilme ve O'na inanma duygusu ile, ya'nî Allâhü Teâlâ'nun varlığını, birliğini bilme ve noksan sıfatlardan münezze olup kemâl sıfatları ile muttasıf olduğuna inanma duygusu ile-** ilgili îmân esâslarını bilmesi, her şey'den önce üzerine **farz** olan hususlardandır

Bunun için her akl-ı selîm sâhibi mükellef bir kimsenin, Cenâb-ı Hakk'ın varlığına, birliğine, noksan sıfatlardan

⁹⁰ -Hulâsatü'l-Beyân fi Tefsiri'l-Kur'ân,C.5.ss.1801.Mehmed Vehbi.

münezzeh olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğuna, her türlü kuvvet ve kudretin O'na âit olduğuna, yakinen ve kat'î olarak bilib inanması **farzdır** ki böyle bir inanış, îmânın ana esâsını (*rukniünü ya'ni farzını*) teşkil eder.

Bunun için **Tevbe, istiğfâr** ve **Kesbî îmân** kapısı, Allâhü Teâlâ'nın kullarına karşı olan sonsuz rahmetinin ve mağfiretinin bir eseri olarak, (**İmân-ı ye's hâli: ölüm ânındaki korku ve ümitsizlik hâlindeki îmânı hâriç**), son nefese kadar açık tutulmuştur.

Yâ Rabb, Sevgili Rasûlün Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in mübârek Rûh-i şerîflerini yarattığın zaman, **Levh-i mahfûz**'a, kendi isminle O'nun ismini berâber yazdığın ve yarattığın tüm mahlûkâtı bu esâsa inanıp yaşamakla (*Seni tesbîh ve tenzih etmekle*) görevlendirip Sana kulluk yapmakla sorumlu tuttuğun **Kelime-i Tevhîd**'in bütün özelliklerini kalbimize yerleşdir ve ondan başka hiçbir şey'e yer verme. Kalbimizi, dilimizi ve tüm organlarımızı, **zikrinden, Sana kullukdan ve Sana muhabetden**, bir an dahî gâfil bırakma.

Âmîn, âmîn, âmîn;
ve'l-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn

İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı

(İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni)

şânına lâıyk bir şekilde yüceltip yaymaya çalışacak

Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına bağlı

îman ve ihlâs sâhibi bir kurtarıcıya ihtiyacımız var.

وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ نِ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ
أَصَابَتْهُ فَتْنَةٌ نِ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۗ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
الْمُبِينُ.

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَالًا يَصُرُّهُ وَمَالًا يَنْفَعُهُ ۗ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ.

يَدْعُوا لِمَنْ صُرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۗ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ.

“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki (cân-ü gönülden değil de işine gelen tarafından, bir kenarından, bir ucundan tutarak veyâ dil ucu ile müslümân olarak) Allâh'a ibâdet eder. Eğer kendilerine bir hayır dokunursa ona yapışır, yatışır, (fit olur). Eğer bir fitne (bir şerr, bir zarar) isâbet ederse yüz üstü dönüverir (de irtidâd eder). (İşte bu şekilde Allâh'a kulluk eden bir kimse), dünyâ'da da, âhiret'de de hüsrâna uğramışdır. Bu ise, ap-açık bir ziyandır, (ap-açık bir hüsrândır)”.

“(Böyle kimseler) Allâh'ı bırakıb da kendisine ne zarar, ne de fâide vermeyecek şey'lerin ardına düşerek (onlara taparcasına onlara duâ eder ve onlardan menfaat beklerler). Böyle bir davranış ise, (Hakk'dan) en uzak bir sapıklığın ta kendisidir”.

“(Evet) o, zararî fâidesinden daha yakın olan şey'lere tapar, (onların izinden gider). (Taptığı o şey'ler veyâ peşinden gidip korumaya çalıştığı o kimseler), ne kötü yardımcı, ne fenâ' bir yoldaşdır”.⁹¹

Bunun için Hadîs-i şerîf'de şöyle buyurulmuşdur:

بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ. يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَمُؤْمِسِي كَافِرًا. أَوْ
يُؤْمِسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا. يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا.

“Karanlık gecenin (zifîri) karanlıkları gibi fitneler zuhur etmeden amellere koşuşun. (Zîrâ o fitneler zuhur edince) kişi mü'min olarak sabahlayacak, kâfir olarak akşamlayacak veyâ mü'min olarak akşamlayacak, kâfir olarak sabahlayacak, dinini (az) bir dünyâ metâi mukabilinde satacaktır”.⁹²

⁹¹ -Hacc, 11-12-13.

⁹² -Müslim, İmân, (186 nolu h.ş.). Sahîh-i Müslim Terceme ve şerhi, C.1. ss.446. Ahmed Davudoğlu